

[Finansministeren.]

mente i denne forbindelse at måtte gøre nogle moraliserende bemærkninger til mig om, at regeringen måtte tage hensyn til rigsdagens samlede antal medlemmer og til offentligheden. Det ærede medlem kan ikke være ubekendt med, at regeringen ikke har noget ønske om at forholde noget medlem af det høje ting eller offentligheden de oplysninger, som på nogen måde kan fremkaffes eller være tilgængelige. Hvorfor skulle regeringen det? Og det foreligger heller ikke som baggrund for den rejse, udenrigsministeren nu foretager. Jeg personlig har opfattet denne rejse således, at det gælder om, at vi i Danmark har det sikrest mulige grundlag for det standpunkt, der siden skal tages. Ud fra det synspunkt må rejsen ses.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde nogle yderligere bemærkninger om Marshallplanen og nøjsomhedsprogrammerne og gjorde mig opmærksom på, at der var langt større fart i genopbygningen og i fremskridtene i de østeuropæiske lande end andetsteds. Jeg tror, det ærede medlem hr. Aksel Larsen skal gøre mig en indrømmelse, hvis han vil holde sig i overensstemmelse med sandheden, nemlig den, at for arbejderbefolkningen i de østeuropæiske lande er levetonden langt fra, hvad den er bragt op til bl. a. i vort land, at man netop gennemfører nøjsomhedsprogrammerne og den hurtige retablering i disse lande først og fremmest på bekostning af levetonden hos den almindelige befolkning. Den indrømmelse skulle det ærede medlem hr. Aksel Larsen gøre mig, så ville han ikke have så synderlig stor anledning til at tumle med de forskellige konstruerede krav, som det ærede medlem hævder Marshallfolkene skal have stillet til de forskellige lande. Det er mig ubekendt, at der skulle være stillet krav til Sverige og Danmark, der skulle betyde en vidtgående indtrængen, endsiige nogen indtrængen i vor økonomiske dispositionsfrihed. Det ærede medlem har vistnok i denne sag som i de sager, der rangerer Marshallhjælpen og USA, en meget stærk tilbøjelighed til at accentuere visse synspunkter og formodninger, som det ærede medlem ønsker at fremføre i agitatorisk øjemed. Men der er vel egentlig ingen grund til at fortsætte diskussionen om nøjsomhedshistorien med det ærede medlem; det, det ærede medlem fremførte, skal jo siges ved en lejlighed som denne. Iøvrigt er der ingen tvivl om, hvor det høje ting står i denne sag.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Hvis man trøster sig med, at man har majoriteten, kan man naturligvis godt lade være med at forsøge en virkelig argumentation.

Det er ikke den højtærede minister bekendt, at Marshallhjælpens administrator, Hoffman, har stillet noget krav til Sverige. Jeg beklager, at den højtærede minister følger så lidt med i, hvad der foregår. I de sidste 14 dage har der været den vildeste diskussion i den svenske presse, næsten panik i anledning af Amerikas og Hoffmans krav om, at prisen på cellulose skal sættes ned, og at Sveriges befolknings levetod skal sænkes. Jeg synes, det burde høre til finansministerens pligt at vide den slags.

Endelig siger finansministeren, at jeg må indrømme, at arbejdernes levetod i de østeuropæiske lande er lavere end i Danmark. Ja, der er en almindelig tilbøjelighed til at påstå, at vesteuropa er hele Europa. Nu kommer vi dertil, at den højtærede finansminister vil bakke ud af diskussionen ved nu at sige Danmark, hvor vi tidligere talte om Vesteuropa. På den måde leger vi ikke! Hvis vi tager de vesteuropæiske lande og sammenligner dem med de østeuropæiske lande og de vesteuropæiske lande, der ikke får Marshallhjælp, viger jeg ikke tilbage for at påstå udfra mit personlige kendskab til dem, at i disse sidste lever arbejderne bedst. Jeg kan ikke påtage mig på stående fod her og i en kort bemærkning at komme med en konkret sammenligning mellem forholdene i Danmark og i andre lande, da forholdene i disse andre lande naturligvis ikke er fuldkommen ens. Genopbygningen i de pågældende østeuropæiske lande er ikke først og fremmest gennemført ved, at man har sagt til arbejderne: nu må I ofre og ofre — men ved at man har ladet de tidligere kapitalister tage en meget væsentlig del af byrderne.

Hvad angår det andet spørgsmål, da får vi måske lejlighed til, hvis det engang passer regeringen, at diskutere Danmarks tilslutning til Atlanterhavsblokken, men jeg vil blot gøre ministeren opmærksom på, at storpolitik har sin egen logik. Hvis man, som regeringen har gjort det i dette tilfælde, giver en vis storpolitisk mand en lillefinger, risikerer vi, at han sluger hele personen.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg har sagt, at spørgsmålet udenrigsministerens rejse ikke hører hjemme under denne debat. Vi har udtalt os om de herhenhørende spørgsmål andet-